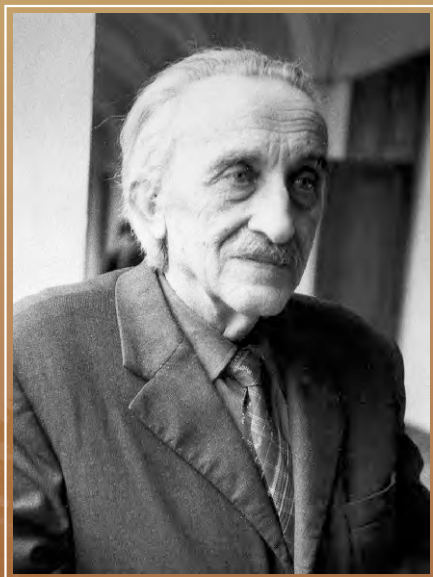

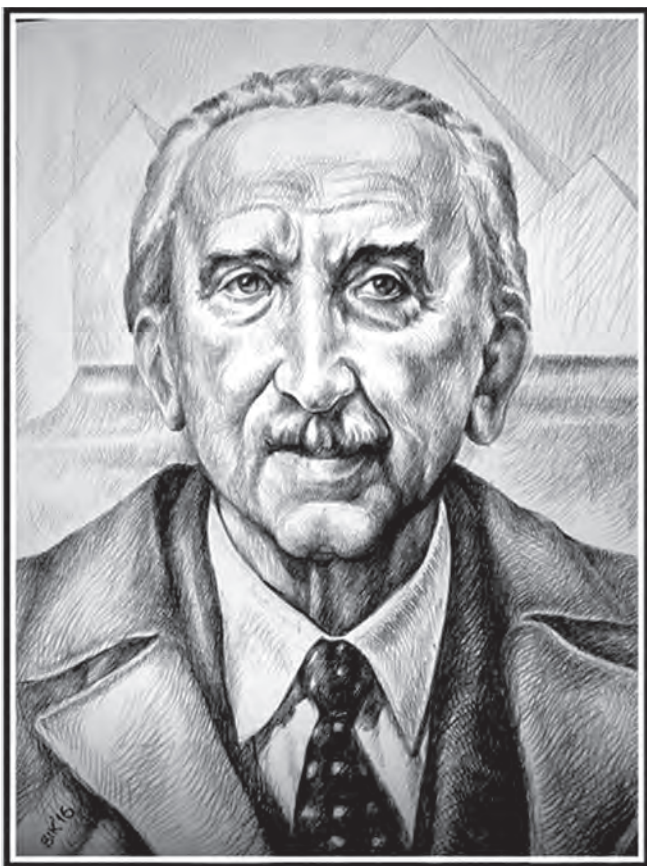
БІОБІБЛІОГРАФІЯ ВЧЕНИХ
ЛЬВІВСЬКОЇ ПОЛІТЕХНІКИ

Роман Миколайович ЛИПКА

Біобібліографічний покажчик

*Р. М. Липка. Автор портрета – архітектор В. І. Кузьмич,
2016 р., папір, олівець, 80х60 см*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА”

РОМАН МИКОЛАЙОВИЧ ЛИПКА

Біобібліографічний покажчик

Львів
Видавництво Львівської політехніки
2019

Укладачі:

**Тетяна Клименюк, Богдан Черкес,
Віктор Проскураков, Богдан Посацький,
Ірина Дида, Ярослав Ракочий, Василь Кузьмич,
Ореста Ремешило-Рибчинська, Юлія Богданова**

Бібліографія: Олена Ніколюк

Рецензенти:

- Гнесь І. П.**, доктор архітектури, професор, завідувач кафедри архітектурного проектування та інженерії Національного університету “Львівська політехніка”;
- Лінда С. М.**, доктор архітектури, професор, завідувач кафедри дизайну та основ архітектури Національного університету “Львівська політехніка”

*Друкується за рішенням Науково-методичної ради Інституту архітектури Національного університету “Львівська політехніка”
(Протокол № 9 від 27.02.2019 р.)*

Біобібліографічний покажчик “Роман Миколайович Липка” продовжує серію видань, які розкривають науковий доробок вчених Львівської політехніки.

У меморіальному виданні відображено основні етапи життя, наукової, педагогічної, творчої діяльності доцента, завідувача кафедри Романа Липки.

У дослідженні оцінено творчий шлях майстра, окреслено особливості професійної підготовки спеціалістів львівської архітектурної школи, яка зберегла свої традиції і вплинула на розвиток своєрідної архітектури західноукраїнського регіону.

Для наукових працівників, студентів, істориків науки, шанувальників архітектури та мистецтва.

Зміст

Від укладачів	6
<i>Черкес Б. С., Клименюк Т. М. Життєвий і творчий шлях</i>	
Романа Миколайовича Липки	7
Основні дати життя та діяльності	16
Державні нагороди	17
Наукові праці Р. М. Липки	18
Творчі роботи Р. М. Липки	23
Спогади колег і учнів	26
<i>Віктор Проскуряков</i>	26
<i>Богдан Черкес</i>	28
<i>Андрій Рудницький</i>	28
<i>Тетяна Клименюк</i>	28
<i>Ярослав Ракочий</i>	30
<i>Ірина Дида</i>	31
<i>Богдан Посацький. Давні зустрічі – душевні спогади</i>	32
<i>Василь Кузьмич. Миттєвості долі</i>	
(Спогади про Р. М. Липку)	36
<i>Юлія Богданова</i>	39
<i>Ореста Ремешило-Рибчинська. Окремі сторінки...</i>	
“розкритої книги” історика архітектури	40
Література про Романа Липку	45

Від укладачів

Біобібліографічний покажчик “Роман Миколайович Липка” продовжує серію видань, які розкривають науковий доробок вчених Львівської політехніки.

Видання, підготовлене на кафедрі ДОО, упорядкувала доцент кафедри ДОО Т. Клименюк за участі: Б. Черкеса, В. Проскурякова, Б. Посацького, І. Диди, Я. Ракочия, В. Кузьмича, О. Ремешило-Рибчинської, Ю. Богданової, у співпраці з працівницею НТБ університету О. Ніколюк.

У покажчику наведено: біографічну довідку з оглядом наукового та педагогічного доробку вченого, основні дати життя та діяльності, державні нагороди. Наукові праці Р. Липки розміщено за хронологічним принципом та видами видань: монографії, науково-довідкові видання, навчально-методичні видання, наукові статті, тези та доповіді конференцій; а також його проекти; спогади колег і учнів; література про діяльність науковця.

Бібліографічний опис документів здійснено згідно зі стандартом з бібліографічного опису документів ДСТУ ГОСТ 7.1:2006. При скороченні слів дотримано вимог ДСТУ 3582:2013 “Бібліографічний опис скорочення слів і словосполучень українською мовою” та ГОСТ 7.12–93 “Библиографическая запись. Сокращения слов и словосочетаний на русском языке. Общие требования и правила”. При створенні бібліографічного опису іноземною мовою враховано вимоги ГОСТ 7.11–2004 “Библиографическая запись. Сокращение слов и словосочетаний на иностранных европейских языках”.

Покажчик підготовлено на основі матеріалів, які знаходяться у фондах НТБ, архіві правління Львівської обласної організації Національної спілки архітекторів України (ЛООНСАУ), а також наданих кафедрою ДОО.

ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ РОМАНА МИКОЛАЙОВИЧА ЛИПКИ

21 травня 2019 року минає 20 років з дня смерті Романа Миколайовича Липки, в зв'язку з чим закономірно звернення до особистості і творчості цього архітектора, доцента Львівської політехніки, одного з лідерів львівської архітектурної школи, життєвий шлях якого все ще залишається малодослідженим.

Роман Миколайович Липка був у Львівській політехніці викладачем повоєнної генерації, одним з тих, хто ніколи не потребував доводити свого патріотизму та українськості.

Інформацію про Романа Миколайовича Липку знаходимо в газетних публікаціях у контексті певних подій, наприклад, під час відкриття Першого навчального корпусу, автором проекту якого був Р. Липка; у 1966 р. з'явилася стаття П. Дубій “Це відбулося 8 січня” [1]; спогади колег опубліковано в газеті “Аудиторія” у 1999 р.[2]. Про Р. М. Липку згадано у словниках [3], бібліографічних довідниках [4], регіональних річниках [5] та іноземних виданнях [6]. Його науково-педагогічну діяльність досліджували М. І. Буцько та В. Г. Кипаренко [7].

Роман Миколайович Липка народився 28 серпня 1921 р. у Львові, в родині з патріотичними українськими традиціями; батько – бухгалтер, мати – домогосподарка. Початкову і середню школи закінчив у Львові. У травні 1939 р. закінчив польську гімназію і лицей ім. Станіслава Сташціца у Львові. Він згадував, як ще “з *лицею* виніс добрі знання загальної історії, історії культури, латинської та німецької мов. Тодішні підручники класичного циклу дисциплін рясніли зображеннями творів античного мистецтва і архітектури...руки мимоволі самі тяглися до зарисовок, а давалися вони чомусь дуже легко...”[8].

У 1940 році вступив до Львівського політехнічного інституту на архітектурно-будівельний факультет і до початку війни встиг закінчити перший курс. Від червня 1941 до липня 1944 знаходився у окупованому німцями Львові разом з батьками. *“У зв’язку з тяжким матеріальним станом сім’ї я (Липка Р.) примушений був працювати; працював рахівником у відділку знання і просвіти при нарахуванні зарплати вчителям”*[9]. Після звільнення Львова був мобілізований до лав Радянської армії. Воював у Польщі, Німеччині і Чехословаччині у складі 1-го та 4-го українських фронтів. У 1944 р. брав участь у Сандомірській операції, під Рациборгом був поранений. У січні 1945 р. вступив до ВЛКСМ. За бойові заслуги був нагороджений медалями “За відвагу” і “За перемогу над Німеччиною”. Демобілізований у листопаді 1945 р.

І хоча Друга світова війна на деякий час перервала освіту, остаточний вибір був зроблений ще тоді, на перших курсах. Вибір, який не перекреслили ні повна заміна усього професорсько-викладацького складу, ні жорсткий політичний тиск під гаслом боротьби із “українським буржуазним націоналізмом” у повоєнний період, ні ліквідація як “ідейно шкідливих” методичних фондів кафедри з австрійських і польських часів, як здавання на макулатуру “буржуазних” видань з бібліотечних та кафедральних збірок у радянський період [10].

Від січня 1946 р. продовжив навчання у Львівському політехнічному інституті на інженерно-будівельному факультеті за спеціальністю “архітектура”. *“Під час навчання приймав участь у роботі факультетської комсомольської організації як член бюро і в роботі Науково-технічного студентського товариства як представник факультетської секції НТСО і член інститутської Ради НТСО. У червні 1949 р. був прийнятий у кандидати ВКП/б”*[9]. Перший досвід спілкування з професорами Львівської політехніки на все життя переконав, що архітектурна освіта можлива тільки там, де педагоги не лише професіонали, але й ентузіасти: *“На чолі викладацького складу були видатні творчі особистості: Вітольд Мінкевич, Іван Багенський, Владислав Дердацький, Тадеуш Врубель. Великим успіхом користувалися лекції доцента Адама Мсцівуєвського з курсу загальної історії архітектури та мистецтва”*[10]. Саме це, можливо, вплинуло на подальший вибір Романом Липкою його архітектурно-освітніх уподобань. Він обрав найпрестижнішу в той

час на факультеті спеціальність – монументальну архітектуру – і був запрошений одним із викладачів – Я. Вітвицьким – до праці над створенням пластичної панорами Львова XVIII ст. *“В червні 1950 р. захистив на “відмінно” дипломну роботу і був скерований на роботу у м. Луцьк, у Волинський облпроект. У Волинському облпроекті працював з серпня 1950 по травень 1951 р., на посаді ст. архітектора, а далі завідувача відділу об’ємного проектування. У травні 1951 р. був призначений виконуючим обов’язки начальника обласного відділу по справам архітектури при Волинському облвиконкомі. В лютому 1952 був прийнятий первинною парторганізацією в члени ВКП/б. В квітні 1952 на увазі важких сімейних обставин (смерть дружини після народження дитини) був звільнений по власному бажанню від роботи у Волинському облпроекті і переїхав у м. Львів”*[9]. Отже, молодий архітектор Р. Липка, отримавши диплом Політехніки і працюючи у Луцьку, за два роки роботи пройшов шлях від архітектора до головного архітектора області. Глибокі знання класичної архітектури та активні дослідження архітектурної спадщини допомагали йому популяризувати та захищати від знищення історичну архітектуру на західних землях України, зокрема його стараннями було врятовано замок Любартів та костел єзуїтів.

Після переїзду до Львова недовго (від 05.1952 р. до 06.1952 р.) працює інженером-архітектором у ОКП № 1 “Теплоэлектропроект”, а від 06.1952 р. до 09.1952 р. – старшим лаборантом кафедри будівельних конструкцій Львівського політехнічного інституту. А з вересня 1952 року на запрошення І. Багенського Роман Миколайович був уже асистентом на кафедрі архітектури ЛПІ, де займався педагогічною і водночас прикладною діяльністю. Із вересня 1954 р. до травня 1964 р. працював старшим викладачем кафедри архітектурного проектування ЛПІ.

У характеристиці, виданій для участі у конкурсі на заміщення посади в.о. доцента кафедри архітектурного проектування, декан інженерно-будівельного факультету доц. А. Т. Беділо зазначає: *“Липка Р. М. керує курсом “Введення у архітектурне проектування”, читає курс лекцій по Загальній історії архітектури і завдячуючи великому педагогічному досвіду користується заслуженим авторитетом у студентів. Викладацьку роботу Липка Р. М. поєднує з науковою роботою виконуючи дослідження по темі “Формування житлової забудови у природно-кліматичних умовах гірських районів*

Карпат”, а також приймає участь у практичній проектній роботі і здійснює авторський нагляд над будівництвом. ... Під час роботи в інституті Липка Р. М. активно приймає участь у громадському житті інституту, часто виступає з лекціями на виробництві, за добрі показники з учбової і громадської роботи має 10 подяк ректора інституту і відмічений грошовою нагородою...”[11].

Обраний за конкурсом, виконує обов’язки доцента (від 06.1964 р. до 06.1968 р.), а 07.06.1968 р. отримує вчене звання доцента кафедри архітектурного проектування ЛПІ [12], на якій працював до 10.1971 р. Звітуючи за період від 14. 05.1964 р. до 10.04.1970 р., Роман Липка серед іншого зазначає: *“прочитав 220 год. лекцій із “Загальної історії архітектури”, керував дипломним та курсовим проектуванням спеціальностей АР...проводив систематичну роботу по вдосконаленню курсу “Загальна історія архітектури” і циклу “Введення в архітектурне проектування” – створив науково-методичний фонд для циклу “Введення в архітектурне проектування” (понад 600 книг і уривків)...проводив підготовку ілюстративного діапозитивного фонду (виготовлено понад 400 діапозитивів і 300 кадрів діафільмів)... Науково-дослідницька робота: з 1964 по 1970 р. опублікував 7 наукових статей; крім цього 5 статей опубліковані у вигляді окремих розділів (85 друкованих сторінок) у Науково-технічному звіті Київського науково-дослідного і проектного інституту містобудування (НДПІ). ... У 1969 р. випущена книга “Планировка и застройка курортов” у співавторстві з колективом Київ НДПІ містобудування. ... Дисертаційну роботу “Инсоляция как фактор розпланування і забудови гірських населених місць” закінчено у чорновому вигляді. ... Громадська робота: ... з березня 1969, як депутат Львівської міської Ради депутатів трудящих виконую обов’язки члена Виконкому Львівської міської Ради. У 1967 був нагороджений ювілейною медаллю ЛОЛПІ і Грамотою Міністерства В і ССО УРСР за багаторічну роботу з виховання фахівців для народного господарства”[13].*

Від 10.1971 р. до 12.1971 р. Р. М. Липка – доцент кафедри рисунку і живопису ЛПІ, а від 12.1971 р. до 08.1987 р. – завідувач кафедри рисунку і живопису ЛПІ. В особистому листку з обліку кадрів від 1980-х рр. на запитання, якими іноземними мовами і мовами народів СРСР володіє, Р. М. Липка відповів: *“українською, російською, польською, німецькою – володію добре; англійською, французькою – слабо”, а також зазначив “маю 3 монографії (2 в співавторстві),*

30 наукових статей, 4 методичних посібника.”[14]. Від 08.1987 р. до 05.1999 р. – доцент кафедри рисунку і живопису (від 06.1990 р. кафедра називається – історії і художніх основ архітектури).

Багато років на кафедрі рисунку і живопису викладав історію архітектури і мистецтва, часто повторював: *“Мистецтво архітектури втілює в собі досягнення матеріальної і духовної культури суспільства на сучасному етапі його розвитку, створює штучне середовище існування в певному локальному природному оточенні. Архітектура цілком відбиває рівень технічних знань і образного мислення людини властивої для кожної історичної епохи. Виходячи з цих передумов, викладання історії архітектури повинно бути спрямоване на виявлення найбільш характерних, висвітлюючих дану епоху об’ємно-просторових рішень і засобів її архітектурної виразності, відбиваючи основні стильові напрями в їх історичному розвитку. Закріплення студентами вивченого матеріалу необхідно супроводжувати виконанням відповідних зарисовок, що повинно сприяти розвитку творчого мислення майбутнього архітектора”*[15]. Це було його кредо, що підтверджувало напруженість його педагогічної діяльності і методологічні постулати. Під час його лекцій студенти змальовували з дошки шедеври світової архітектури, а Р. М. Липка розповідав поволі і виразно, часом декілька разів наголошуючи на важливих моментах. За ним було дуже легко конспектувати.

Займався також наукою: досліджував народну гуцульську архітектуру, архітектуру львівських передмість, висвітлював біографії видатних львівських архітекторів, зокрема І. Левинського. Декан архітектурного факультету А. М. Рудницький, який *“був ... товаришем і приятелем (Романа), разом з яким відвідував Львівську архітектурну школу після війни, разом боронили її від неодноразових намагань ліквідувати, разом робили все, щоби продовжити і розвинути академічні традиції на архітектурному факультеті”*[10]; характеризуючи у травні 1987 р. Р. М. Липку, зазначить: *“На протязі роботи в інституті виконував ряд постійних громадських і партійних доручень, як член партбюро факультету, член партійного комітету інституту, керівник методологічного семінару кафедри і ін. За добрі показники в учбовій, науковій, громадській і виховній роботі мав ряд подяк, неодноразово нагороджувався знаком “Переможець соціалістичного змагання”, а в 1981 р. за заслуги в галузі освіти СРСР був нагороджений нагрудним знаком “За відмінні успіхи в роботі”. У*

1978 р. був нагороджений Премією Ради Міністрів СРСР, а у 1981р., за багаторічну плідну роботу в галузі архітектури і активну участь в громадському житті Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР. Нагороджений також Почесною грамотою і значком ЦК ВЛКСМ, Грамотою Радянського комітету ветеранів війни і знаком “Відмінник культурно-шефської роботи у Збройних Силах СРСР”. Тов. Липка Р. М. є учасником Великої Вітчизняної війни, має 10 урядових нагород, вибирався депутатом Львівської Ради Народних депутатів п’яти скликань, з 1969 по 1973 рр. був членом виконкому міської Ради. З 1971 по 1983 рр. керував Львівською організацією Спілки архітекторів СРСР, а з 1975 р. по 1985 р. є членом республіканського правління Спілки архітекторів УРСР і членом президії Спілки архітекторів України”[16]. З цього видно, що науково-педагогічну працю у своїй рідній Політехніці вдало поєднував із різними іншими функціями в організаціях, що займаються проблемами архітектури.

Однією з найважливіших його робіт був проект нового комплексу будинків Львівської політехніки, зокрема І навчального корпусу, на розі теперешніх вулиць С. Бандери і Ф. Карпинського, який мав зайняти відповідальне місце в архітектурі вулиці, що пролягає від центру міста до головного вокзалу [1]. Перед новим навчальним корпусом влаштували сквер, а композиційне рішення фасадів мало виразний функціонально-просторовий характер. Роман Липка здійснював авторський нагляд за будівництвом та керував розробленням конкретних архітектурних вузлів. У цьому корпусі вдало розпланували актовий зал, аудиторії і студентську їдальню. Перший навчальний корпус було здано в експлуатацію в 1966 р. У складі творчого колективу Р. М. Липка і А. М. Рудницький за цей проект у 1977 році отримали премію Ради міністрів СРСР.

Липка очолював Львівське обласне відділення Спілки архітекторів, був членом президії САУ, виконував депутатські обов’язки, та все ж головним його професійним обов’язком залишалося архітектурне учительство. Роман Липка володів унікальними якостями великого педагога-вченого, який присвятив понад сорок років життя викладацькій роботі і п’ятнадцять років завідував кафедрою рисунка і живопису. За десятки років лекції Романа Миколайовича слухали тисячі студентів, архітекторів, науковців як в Україні, так і за кордоном – в Італії, Росії, Польщі, Німеччині, Австрії, Угорщині, Франції, країнах Азії та Африки.

Номер 21.05.99р

ОРДЕНА ЛЕНИНА
СОЮЗ АРХИТЕКТОРОВ СССР

ЛИЧНЫЙ ЛИСТОК ЧЛЕНА СОЮЗА

Название организации Союза архитекторов СССР:

Львовская

принят в члены Союза в 1968 г.

1. Фамилия Липка
имя Роман отчество Николаевич
2. Пол муж. 3. Год, число и м-ц рождения 28. августа. 1921 г.
4. Место рождения г. Львов
село, деревня, город, район, обл.

Национальность украинец
5. Партийность Ч. К. П. С. С. партстаж май 1938 г. партбилет № 02072675
и. и. в. вступил картоточка

Состоите ли членом ВЛКСМ, с какого времени и № билета

8. Образование высшее

Название учебного заведения и его местонахождение	Факультет или отделение	Год поступления	Год окончания (или окончания учебы)	Если не окончено, то с какого курса	Какая специальность получена и результаты окончания учебного заведения. Указать 20 специальностей или направлений
<u>Львовский политехнический институт</u>	<u>архитект.</u>	<u>1946</u>	<u>1951</u>	<u>5-20</u>	
<u>Львовский политехнический институт</u>	<u>архитект.</u>	<u>1946</u>	<u>1951</u>		<u>инженер-архитектор</u>
					<u>диплом № Г 986475</u>

Какими иностранными языками владеете (на ка ком можете объясняться) словаки, немецкий

польский, со словарем английским

10. Ученая степень, ученое звание ученое звание доцент

11. Почетные звания (народный архитектор, заслуженный архитектор, заслуженный строитель, заслуженный деятель науки и техники, заслуженный деятель искусства и др.)

Перша сторінка з особистої карточки
члена Спілки архітекторів СРСР Романа Липки

Автобиография

Я, Липка Роман Николаевич родился 28.VIII 1921 г. в г. Львове в семье служащего. Отец мой работал организатором в Управлении школами, а мать до войны хозяйкой. Начальное и среднее образование получил в г. Львове и закончил с отличием зрелости в 1939 г.

После освобождения Западных областей Украины я поступил в 1940 г. в Львовский политехнический институт на архитектурно-строительный и к началу Отечественной войны закончил I-й курс. Во время оккупации работал счетоводом в Управлении школами, по мере работы отдал. После освобождения Львова был призван в Советскую Армию и с августа 1944 г. принимал участие в боях в составе I-го Украинского, а затем V-го Украинского фронтов. Пребывая в генеральной армии, в январе 1945 г. поступил в ряды ВЛКСМ. Демобилизовался в ноябре 1945 г. и с января 1946 г. продолжал учебу в Львовском политехническом институте. Закончил институт и получил диплом инженера-архитектора в июне 1950 г.

В августе 1950 г. женился и вместе с женой выехали по назначению в г. Луцк, где в Волынской области работал в должности ст. архитектора, автора проекта, а затем руководителем архитектурной мастерской. В мае 1951 г. исполнял обязанности начальника Волынской областной ордена п/г архитектурной. После смерти жены я вместе с дочерью переехал в г. Львов. С июня 1952 работал во Львовском политехническом институте в должности ассистента, ст. преподавателя, а в настоящее время и. о. доцента кафедры "Архитектурное проектирование". В 1953 г. я поступил в аспирантуру. В 1953 г. я повторно поступил в брак и в настоящее время моя семья состоит из 4 человек.

Липка

19 декабря 1967.

Автобиография Романа Липки. 19.12.1967 г.

Особистими зусиллями ініціював міжнародні конференції з проблем архітектури, підтримував тісні зв'язки з польськими організаціями й інституціями. Завдання укріплення українсько-польських відносин було йому дуже близьким. Популяризував польську культуру, що сприяло розвитку взаємних стосунків. Маючи глибокі знання та і багатий досвід, сприяв роботі урядових інституцій в обох країнах, здобуваючи багато сердечних приятелів у Польщі. Був відомим знавцем архітектури Львова, автором багатьох книжок і статей. Його заслугою є ініціатива видання газети "Галицька брама" польською мовою.

Помер 20.05.1999 р. у Варшаві через декілька днів після доповіді у Варшавському університеті, присвяченій його спогадам про вересень 1939 р. Похований на Личаківському цвинтарі 29 травня в родинному склепі.

Роман Липка уособлював цілу генерацію і пов'язував довоєнний Львів із Львовом сьогоднішнім. Інтелектуал, людина рідкісної доброти, порядності й гумору, незважаючи на складну власну долю, він дуже любив життя і людей. У нього було абсолютне відчуття краси і абсолютно не було почуття заздрості. Він був неповторним, був визначним львів'янином, галичанином, українцем і європейцем. Романа Миколайовича Липку сміливо можна назвати лідером Львівської архітектурної школи. Завдяки ньому було збережено класичну традицію архітектурної освіти в регіоні.

Заслуги Романа Липки значні, і ми ще не раз будемо повертатися до них.

Основні дати життя та діяльності

Роман Миколайович Липка народився 28 серпня 1921 р. у Львові.

05.1939. Закінчив польську гімназію і лицей ім. Станіслава Сташці у Львові.

09.1940–06.1941. Студент Львівського політехнічного інституту (архітектурно-будівельного факультету) у Львові.

02.1942–06.1944. Рахівник, управління школами у Львові.

08.1944–11.1945. Участь у Великій Вітчизняній війні, зокрема на теренах Польщі, Німеччини, Чехословаччини.

01.1946–06.1950. Студент інженерно-будівельного факультету Львівського політехнічного інституту.

08.1950–05.1951. Старший архітектор, начальник архітектурної майстерні Волинського облпроекту в Луцьку.

04.1951–05.1951. Завідувач відділу об'ємного проектування Волинського облпроекту в Луцьку.

05.1951–04.1952. В.о. начальника обласного відділу із справ архітектури при Волинському облвиконкомі у Луцьку.

05.1952–06.1952. Інженер-архітектор ОКП № 1 “Теплоэлектропроект” у Львові.

06.1952–09.1952. Старший лаборант кафедри будівельних конструкцій Львівського політехнічного інституту у Львові.

09.1952–09.1954. Асистент кафедри архітектури ЛПІ у Львові.

09.1954–09.1964. Старший викладач кафедри архітектурного проектування ЛПІ.

1968. Вступив до Спілки архітекторів СРСР.

06.1964–06.1968. В.о. доцента кафедри архітектурного проектування ЛПІ у Львові.

06.1968–10.1971. Доцент кафедри архітектурного проектування ЛПІ у Львові.

10.1971–12.1971. Доцент кафедри рисунку і живопису ЛПІ у Львові.

12.1971–08.1987. Завідувач кафедри рисунку і живопису ЛПІ у Львові.

08.1987–05.1999. Доцент кафедри рисунку і живопису (від 06.1990 р. кафедра називається історії і художніх основ архітектури).
1969–1980. Депутат Львівської міської ради народних депутатів.
20.05.1999. Відійшов у вічність, похований на полі № 50 Личаківського цвинтаря у Львові.

Державні нагороди

1945 – Медаль “За відвагу”
1945 – Медаль “За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.”
1970 – Медаль “За доблесний труд на відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна”
1965 – Медаль “20 років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.”
1968 – Медаль “50 років Збройних Сил СРСР”
1975 – Медаль “30 років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.”
1978 – Медаль “60 років Збройних Сил СРСР”.

Наукові праці Р. М. Липки

1956

1. Некоторые данные о санитарно-гигиенических нормативах внутренних температур жилых и конторских помещений за рубежом : (по данным иностранной литературы) / [Р. Липка] // Гигиена и санитария. – 1956. – № 12. – С. 51.

1957

2. Народне зодчество Гуцульщини / І. О. Багенський, Р. М. Липка, А. М. Рудницький // Наук. зап. / Львів. політехн. ін-т. – 1957. – Вип. 62. – С. 425–436.

1962

3. Приемы размещения жилой застройки в природно-климатических условиях горных районов Карпат / Р. Н. Липка // Тези доповідей XX Науково-технічної конференції, листопад 1962 р. – Львів, 1962. – С. 184–185.

1963

4. Зелень – прикраса міста / Р. М. Липка, А. М. Рудницький // Красу в побут трудящих : нариси. – Львів, 1963. – С. 14–20.
5. Обладнання квартир / Р. М. Липка, І. І. Середюк // Там само. – С. 21–30.
6. Определение зон затенения жилой застройки в горных районах / Р. Н. Липка // Доклады / Львов. политехн. ин-т. – 1963. – Т. 5, вып. 2 : Строительство. – С. 143–147.
7. Закладка нового навчального : [про І учбовий корпус] / Р. Липка // Рад. студент. – 1963 – 18 січ. (№ 5).

1964

8. Особенности развития карпатских населенных мест / Р. Липка // Стр-во и архитектура. – 1964. – № 11. – С. 17–18.
9. Графічний метод визначення умов інсоляції житлової забудови в гірських долинах / Р. М. Липка // Програма XXI Ювілейної

науково-технічної конференції, жовтень 1964 р. / Львів. політехн. ін.-т. – Львів, 1964.

10. Деякі особливості формування забудови населених місць в гірських районах Карпат / Р. М. Липка // Там само.

1965

11. Инсоляция как фактор зонирования застройки горных населенных мест / Р. М. Липка // Вестн. Львов. политехн. ин-та. – 1965. – № 7 : Вопросы современного строительства. – С. 133–137.
12. Особенности инсоляции застройки в горных долинах Карпат / Р. Н. Липка // Тезисы докладов XXII Научно-технической конференции. Секция инженерно-строительная, 25–30 октября 1965 г. / Львов. политехн. ин-т. – Львов, 1965. – С. 3–8. -Библиогр.: 7 назв.

1966

13. Разрывы в застройке на сложном рельефе / Р. Н. Липка // Вестн. Львов. политехн. ин-та. – 1966. – № 11: Вопросы современного строительства. – С. 130–133.

1967

14. Питання курортного будівництва в Карпатах в зв'язку з інсоляцією території / Р. М. Липка // Програма XXIV Науково-технічної конференції, 16–21 жовтня 1967 р. / Львів. політехн. ін.-т. – Львів, 1967.

1969

15. Планировка и застройка курортов / Киев. науч.-исследоват. и проект. ин-т градостроительства ; В. Городской, Н. Дудник, Р. Липка [и др.] ; общ. ред. В. Зарецкого. – Киев : Будівельник, 1969. – 215 с.

1972

16. Иван Труш і українське архітектурне середовище початку XX ст. / Р. Липка // Иван Труш : зб. матеріалів наук. конф., присвяч. 100-річчю від дня народж. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1972. – С. 57–67.

1973

17. Багенський Іван Олександрович / [Р. Липка] // Словник художників України / АН УРСР ; редкол.: М. П. Бажан [та ін.]. – Київ : УРЕ, 1973. – С. 15.
18. Левинський Іван Іванович / [Р. Липка] // Там само. – С. 129.
19. Лушпинський Олександр / [Р. Липка] // Там само. – С. 137.
20. Микула Микола Васильович / [Р. Липка] // Там само. – С. 151.
21. Нагірний Василь Степанович / [Р. Липка] // Там само. – С. 158.
22. Нагірний Євген Васильович / [Р. Липка] // Там само. – С. 158.
23. Назаркевич Ярослав Іванович / [Р. Липка] // Там само. – С. 158.
24. Обмінський Тадеуш / [Р. Липка] // Там само. – С. 164.
25. Червинський Євген / [Р. Липка] // Там само. – С. 247.
26. Шуляр Андрій Михайлович / [Р. Липка] // Там само. – С. 261 .

1975

27. Рост творческой активности архитекторов Львова / Р. Н. Липка // Стр-во и архитектура. – 1975. – № 9. – С. 18.

1983

28. Ансамбль вулиці Вірменської : [фотопутівник] / Р. М. Липка. – Львів : Каменярь, 1983. – 112 с. : іл., фот. – Тит. арк., текст парал. рос., англ.

1987

29. Зустріч зі Львовом : путівник / В. С. Вуйцик, Р. М. Липка. – Львів : Каменярь, 1987. – 175 с.

1991

30. Класичні традиції Львівської архітектурної школи на зламі XIX–XX сторіччя / Р. М. Липка, Т. М. Ковальчук // Вісн. Львів. політехн. ін-ту. – 1991. – № 252 : Резерви прогресу в архітектурі та будівництві. – С. 130–132.
31. Podróże historyczne architektury Lwowa i ziemi Halickiej / R. Jypka // Lithuania. – 1991. – № 4 (5).

1992

- Podróże historyczne architektury Lwowa i ziemi Halickiej / R. Jypka // Lithuania. – 1992 – № 1 (6). – P. 271–274.

1996

32. Ансамбль Вірменського собору / Р. Липка // Галицька брама. – 1996. – № 21–22. – С. 8–9.
33. Феномен архітектурної спадщини Львова / Р. Липка // Там само. – № 15. – С. 4–5.
34. Архітектурна творчість Володимира Січинського / Р. Липка // Володимир Січинський та Україна : матеріали міжнар. конф., 1996 р. – Київ : Абрис, 1996. – С. 59–68.
35. Ідеологічні джерела архітектурної спадщини Львова / Р. Липка // Архітектура як відображення ідеології : тези до конф., Львів, 2–5 груд. 1996 р. – Львів ; Відень, 1996. – С. 37.
36. Львівська архітектурна школа – її роль та етапи розвитку / Р. Липка // Архітектура Галичини ХІХ–ХХ ст. : вибр. матеріали міжнар. симп., присвяч. 150-річчю заснування Держ. ун-ту “Львів. політехніка”, 24–27 трав. 1994 р. / Держ. ун-т “Львів. політехніка” ; за ред.: Б. Черкеса, М. Кубеліка, Е. Гофер. – Львів : Вид-во Держ. ун-ту “Львів. політехніка”, 1996. – С. 99–110. – Парал. тит. арк. нім., пол.
37. Процеси міграції в Центральній-Східній Європі та їх вплив на формування художньої культури Галичини / Р. Липка // Німецькі колонії в Галичині: історія, архітектура, культура : матеріали, доп. та повідомл. міжнар. наук. семінару, Львів, 1–2 лют. 1994 р. / Зах. наук. центр НАН України [та ін.] ; впорядкування та заг. ред. Г. Петришин ; пер. нім. М. Весни. – Львів : Манускріпт, 1996. – С. 225–230. – Парал. назва нім.

1997

38. Взаємовпливи різних культур в архітектурі Львова / Р. Липка // Архітектур. вісн. – 1997. – № 2/3 (3/4). – С. 16–21.

1999

39. Myj Lwyw / R. Jypka // Europa nie prowincjonalna / pod. red. K. Jasiewiczza. – Warszawa ; Londyn, 1999. – S. 461–466.

2002

40. Перші випуски архітектурної спеціальності Львівської політехніки післявоєнного періоду (1946–1951 рр.) / Н. Дзядик, Р. Липка // Архітектур. вісн. – 2002. – № 2 (15). – С. 14–21.

2009

41. Архітектурна спадщина Львова – феномен взаємодії різних культур [Електронний ресурс] / Р. Липка // Карта Львова. Статті про Львів : сайт. – Електрон. дані. – Львів, 2009– . – Режим доступу: <http://map.lviv.ua/statti/lypka.html> (дата звернення: 15.02.2019). – Назва з екрана.

*Навчально-лабораторний корпус № 1
Національного університету "Львівська політехніка".
Фото Т. Клименюк, 2019*

Творчі роботи Р. Липки

1. Найважливіші проекти, будівлі

№ з/п	Назва проекту, місцезнаходження збудованого об'єкта	Час проектування	Організація, в якій виконувався проект і характер участі Р. Липки (автор, співавтор, за участю)	Час побудови
1	2	3	4	5
1.	Будинок ательє мод в м. Луцьку	1950	Волинський облпроект, автор	1951
2.	Житловий будинок в м. Горохові Волинської області	1950	Волинський облпроект, автор	1952–1953
3	Житловий будинок на вул. Червоної армії в м. Луцьку	1951	Волинський облпроект, автор	1952–1953
4.	Спецспоруда в м. Луцьку	1951	Волинський облпроект, автор	1952
5.	Схема районного розпланування Заболотовського району Волинської області	1951	Волинський облпроект, автор	1951
6.	Відбудова і реконструкція Палацу спорту Львівського політехнічного інституту	1952	Львівський політехнічний інститут, співавтор	1952–1953
7.	Реконструкція Львівського Будинку моделей	1958	Львівське проектно-сметне бюро, співавтор	1958–1959
8.	Аудиторний корпус Львівського політехнічного інституту на 3500 місць	1960-1962	Студентське проектне конструкторське бюро (СПКБ) Львівського політехнічного інституту, автор	1963–1965

Продовження таблиці

9.	Пам'ятник партизанам Волині в м. Цумань, Волинської області	1967	Львівська скульптурна фабрика, автор	1967
1	2	3	4	5
10.	Експериментальний проект санітарно-курортного комплексу "Верховина" у Соїмах Закарпатської області	1968	Київ, Науково-дослідний інститут містобудування, участь у авторській групі	
11.	Ескізний проект Палацу культури студентів у м. Львові	1972	Студентське проектно-конструкторське бюро (СПКБ) Львівського політехнічного інституту	

2. Список проектів, виконаних Р. Липкою за конкурсами

№ з/п	Назва об'єкта	Вид конкурсу: відкритий, закритий, міжнародний тощо	Час проектування	Рішення журі про проект Р. Липки
1.	Житловий будинок для масового будівництва у м. Львові	Відкритий обласний конкурс	1955	Премія за оригінальність проекту
2.	Школа-інтернат в м. Львові у співавторстві з А. М. Рудницьким	Відкритий конкурс	1959	-
3.	Республіканський конкурс на кращий будинок, збудований у 1965 р. Держбудом УРСР.	Республіканський конкурс Держбуду УРСР, 1965	1960-1962	Диплом III ступеня і грошова премія
4.	Аудиторний корпус Львівського політехнічного інституту із залом на 900 місць у м. Львові (співавтор А. Рудницький)	Республіканський конкурс на кращі учбові та житлові будинки.	1965р.	Реалізований, нагороджений дипломом III ступеня Держбуду УРСР.

1. Дубій П. Це відбулося 8 січня: [Про відкриття I учбового корпусу, автором проекту якого був Р. Липка] // Рад. студ. – 1966. – 19 січ.; 2. Служитель архітектурної освіти: [Спогади колег про Р. Липку] // Аудиторія. – 1999. – 25 черв. – 8 лип. – С. 8; 3. Липка Роман Миколайович // Словник художників України / АН УРСР; Ред. колегія: М. П. Бажан та ін. – К.: Укр. рад. енцикл. Гол. ред., 1973. – С. 132; 4. Роман Миколайович Липка. Бібліографія вчених Львівської політехніки (випуск 23). Укладачі: Т. М. Клименюк, І. О. Белорус. – Львів. Науково-технічна бібліотека, 2001. – 24 с.; 5. Липка Роман Миколайович: [Біогр. довідка] // Львівщина-96: Регіон. річник. – Тернопіль: Збруч; Львів // Укр. шлях, 1996. – С. 454; 6. Roman Lypka: [Biograficzne dane] // Europa nie prowincjonalna = Non – provincial Europe / Pod. red. K. Jasiewiczza. – Warszawa; Londyn, 1999. – S. 1320–1321; 7. Буцко М. І., Купаренко В. Г. Державний університет “Львівська політехніка”, 1844–1994. – Львів: Вид-во Держ. ун-ту “Львів. політехніка”, 1994. – Із змісту: [Про науково-педагогічну діяльність Р. Липки]. – С. 30, 42, 43, 92, 93; 8. Служитель архітектурної освіти / “Аудиторія”, ч. 19–20, 25 червня – 8 липня 1999 р.; 9. Автобіографія Липки Р. М., написана їм власноручно 27.05.1952. (переклад з рос. мови Клименюк Т.); 10. Роман Миколайович Липка. Бібліографія вчених Львівської політехніки (вип. 23) / Уклад. Т. М. Клименюк, І. О. Белорус. – Львів: Науково-технічна бібліотека, 2001. – С. 12, 24; 11. Характеристика на старшого викладача кафедри “Архітектурне проектування” Львівського політехнічного інституту, підписана 24.07.1964 р. деканом Інженерно-будівельного факультету доц., к.т.н. Беділо А. Т., секретарем партбюро ІБФ к.т.н. Беринським Й. Ц. (переклад з російської мови Клименюк Т.); 12. Атестат доцента МДЦ № 043663, Москва, 19 липня 1968 р.; 13. Звіт про учбову, учбово-методичну, науково-дослідну і громадську роботу доцента кафедри “Архітектурне проектування” Липки Романа Миколайовича за період з 14.05.1964 по 10.04.1970 р. написаний їм власноручно 09.04.1970 р. (переклад з рос. мови Клименюк Т.); 14. Особистий листок з обліку кадрів Липки Р. М., 1980 р.; 15. Записано Клименюк Т. М. 25.03.1996 зі слів Липки Р. М.; 16. Характеристика на завідувача кафедри “Рисунок і живопис” Львівського ордена Леніна політехнічного інституту ім. Ленінського комсомолу, доцента Липку Романа Миколайовича від 21 травня 1987 р., підписана А. М. Рудницьким, В. Г. Болячевець, О. П. Ільяшенком (переклад з рос. мови Клименюк Т.).

Спогади колег і учнів

**Віктор ПРОСКУРЯКОВ,
завідувач кафедри ДАС, професор**

Він був, на мою думку, єдиним у Львівській політехніці викладачем повоєнної генерації, який насправді позбувся намулу радянської доби і хто ніколи не потребував доводити свого патріотизму та українськості.

Роман Липка володів унікальними якостями великого педагога-вченого, який присвятив понад сорок років свого життя викладацькій роботі і п'ятнадцять років завідував кафедрою рисунку і живопису (зараз вона має іншу назву – кафедра дизайну та основ архітектури) у Львівській політехніці. Щоб навчати інших, Р. Липка сам постійно вчився. Він згадував, як ще *“з ліцею виніс добрі знання загальної історії, історії культури, латинської та німецької мов. Тодішні підручники класичного циклу дисциплін рясніли зображеннями творів античного мистецтва і архітектури...руки мимоволі самі тягнулися до зарисовок, а давалися вони чомусь дуже легко...”*

Перший досвід спілкування з професорами Львівської політехніки, куди Роман Липка вступив у 1940 році, на все життя переконав, що архітектурна освіта можлива тільки там, де педагоги не лише професіонали, але й ентузіасти: *“На чолі викладацького складу були видатні творчі особистості: Вітольд Мінкевич, Іван Багенський, Владислав Дердацький, Тадеуш Врубель. Великим успіхом користувалися лекції доцента Адама Мсцівуєвського з курсу загальної історії архітектури та мистецтва”*. Саме це вплинуло на подальший вибір Романом Липкою архітектурно-освітніх уподобань. Він обрав найпрестижнішу на той час на факультеті спеціальність – монументальну архітектуру – і був запрошений одним із викладачів – Я. Вітвицьким – до праці над створенням пластичної панорами Львова XVIII ст.

І хоча Друга світова війна на деякий час перервала освіту, остаточний вибір було зроблено ще тоді, на перших курсах. Вибір, який не перекреслили ані повна заміна усього професорсько-

викладацького складу, ані жорсткий політичний тиск під гаслом боротьби з “українським буржуазним націоналізмом” у повоєнний період, ані ліквідація як “ідейно шкідливих” методичних фондів кафедри з попередніх австрійських і польських періодів діяльності Політехніки і здавання на макулатуру “буржуазних” видань з бібліотечних та кафедральних збірок у радянські часи.

Р. Липка глибоко вивчав, популяризував, захищав від знищення історичну архітектуру Західних земель України, як це було, скажімо, на Волині у Луцьку, де молодий архітектор працював, отримавши диплом Політехніки, і де за два роки роботи пройшов шлях від архітектора до головного архітектора області. Його стараннями було врятовано замок Любартів і костел єзуїтів. А 1952 року на запрошення І. Багенського Роман Миколайович працював вже у Львівській політехніці восени як педагог, але не припиняв і суто архітектурної діяльності. Одним з найважливіших його здобутків можна вважати проект І навчального корпусу Політехніки, за який він у складі творчого колективу отримав премію Ради міністрів СРСР у 1977 році.

Займався також наукою: досліджував народну гуцульську архітектуру, архітектуру львівських передмість, висвітлював біографії видатних львівських архітекторів, зокрема І. Левинського. Він очолював Львівське обласне відділення Спілки архітекторів, був членом президії САУ, виконував депутатські обов'язки, та все ж головним його професійним обов'язком залишалося архітектурне учительство. За десятки років лекції Романа Миколайовича прослухали тисячі студентів, архітекторів, науковців як в Україні, так і за кордоном: в Італії, Росії, Польщі, Німеччині, Австрії, Угорщині, Франції, країнах Азії та Африки.

Романа Липки не стало в ніч з 20 на 21 травня 1999 р. близько дванадцятої за середньоєвропейським часом. Не стало після чотирьох днів боротьби з другим і третім серцевими нападами в одному з варшавських шпиталів. Він приїхав до Польщі з циклом своїх лекцій, в очікуванні цікавих зустрічей і спілкування.

Поховали цого на Личаківському цвинтарі 29 травня в родинному гробівці.

2019 р.

Богдан ЧЕРКЕС,
директор ІАРХ, професор

Роман Липка уособлював цілу генерацію і зв'язував довоєнний Львів із Львовом сьогоднішнім. Інтелектуал, людина рідкісної доброти, порядності й гумору, незважаючи на жорсткість власної долі, він дуже любив життя і людей. У нього було абсолютне відчуття краси і абсолютно відсутнє почуття заздрості. Він був абсолютно неповторним, був великим львів'янином, галичанином, українцем і європейцем, І я дякую Богові, що мав щастя вчитись у нього, знати його і працювати разом з ним.

2001 р.

Андрій РУДНИЦЬКИЙ,
професор

Роман Липка багато років був моїм товаришем і приятелем. Разом ми відбудовували Львівську архітектурну школу після війни, разом боронили її від неодноразових намагань ліквідувати, разом робили все, щоби продовжити і розвинути академічні традиції на архітектурному факультеті. Заслуги Романа Липки великі, і ми ще не раз їх згадуватимемо.

2001 р.

Тетяна КЛИМЕНЮК,
доцент

Роман Липка багато років був моїм учителем і колегою. Саме йому завдячую обраній професії, саме він прищепив мені любов до історії архітектури і мистецтва. Завжди радів моїм успіхам як своїм власним. Готуючись до виступу на конференції 25.03.1996, записала зі слів Романа Миколайовича: *“Мистецтво архітектури втілює в собі досягнення матеріальної і духовної культури суспільства на сучасному етапі його розвитку, створює штучне середовище існування в певному локальному природному оточенні. Архітектура цілком відбиває рівень технічних знань і образного мислення людини, властивих кожній історичній епосі. Виходячи з цих передумов,*

РЕКОМЕНДАЦІЯ.

Я, Рудницький А.М., член Спілки архітекторів СРСР з 1959 р. / членський квиток № 7678 /, рекомендую прийняти в члени Спілки архітекторів СРСР архітектора ЛІПКУ Романа Миколайовича.

Я знаю тов. Липку Р.М. по спільній роботі у Львівському політехнічному інституті з 1952 р. Тов. Липка працював в ЛІПІ на посадах асистента, старшого викладача, а зараз виконує обов'язки доцента кафедри "Архітектурне проектування".

Тов. Липка Р.М. на протязі багатьох років веде на високому науково-педагогічному рівні курс лекцій по загальній історії архітектури, керує курсовим і дипломним проектуванням. За заслуги в справі виховання молодих кадрів в 1967 році він нагороджений грамотою Міністра В і ССР УРСР.

Тов. Липка Р.М. успішно поєднує педагогічну роботу з науковою і творчою діяльністю. Він займається дослідженням питань формування забудови в гірських районах Карпат, впровадив в проектну практику розроблену ним методику розрахунку умов інсоляції забудови в гірських умовах, опублікував більше 20-ти наукових праць.

Тов. Липка Р.М. є також автором ряду здійснених в натурі об'єктів. Найбільш визначним з них являється будинок аудиторного корпусу Львівського політехнічного інституту, відмічений Держбудом УРСР дипломом III ступені на конкурсі кращих будинків, споруджених в 1965 році.

Вважаю, що тов. Липка Р.М. буде гідним членом Спілки архітекторів СРСР.

А.М.РУДНИЦЬКИЙ
Зав.кафедрою "Архітектурне проектування"
ДоЛІПІ, кандидат архітектури, доцент.

*Рекомендація А. Рудницького для вступу Р. Липки
до Спілки архітекторів. 1968 р.¹*

¹ Архів спілки архітекторів САУ.

викладання історії архітектури повинно бути спрямоване на виявлення найхарактерніших об'ємно-просторових рішень і засобів архітектурної виразності епохи, вирізняючи основні стильові напрямки в їх історичному розвитку. Закріплення студентами вивченого матеріалу необхідно супроводжувати виконанням відповідних зарисовок, що повинно сприяти розвитку творчого мислення майбутнього архітектора”.

Ці слова були його кредо та підтверджували скерованість його педагогічної діяльності і методологічних постулатів.

Романа Миколайовича Липку можна визнати лідером Львівської архітектурної школи, завдяки якому було збережено класичну традицію архітектурної освіти в регіоні.

2001 р.

Р.С. Перечитавши свої спогади, була вражена, наскільки вони залишилися актуальними. 2019 рік для мене теж ювілейний – 40 років педагогічної діяльності, з яких 20 я працювала разом з Романом Липкою, а якщо додати роки навчання – виходить “щаслива” чверть сторіччя: навчання, спілкування, роботи з талановитою особистістю, надзвичайно доброю та інтелігентною людиною – Романом Миколайовичем Липкою.

2019 р.

Ярослав РАКОЧИЙ,
доцент

Я не бачив старості в його поведінці, не бачив гордині. Бачив доброту; відчував доброту в кожному русі, в кожному слові. Не знаю, як можна було поділити цю доброту порівну між усіма і весь час її роздавати? Як можна було настільки віддати себе людям?

2001 р.

Ірина ДИДА,
доцент:

Пригадую його лекції. Ми змальовували з дошки шедеври світової архітектури, а він розповідав поволі і виразно, часом кілька разів наголошуючи на важливих моментах. За ним було дуже легко конспектувати. Роман Миколайович вмів серед безлічі споруд, побудованих в той чи інший період, вибирати для нас такі приклади, які чудово характеризували стиль, епоху і допомагали зрозуміти закономірності архітектурної композиції інших архітектурних споруд того часу. Розповідаючи, він аналізував пропорції фасадів, пояснював логіку планування, і було враження, що ти сам береш участь у проектуванні всіх цих історичних будинків. Важливою ланкою в засвоєнні матеріалу були власноручні студентські замальовки пам'яток архітектури різних епох. Наприкінці семестру ми їх акуратно вклеювали в альбом і демонстрували лектору, щоби отримати допуск до іспиту. Цей альбом потім залишався студенту, і в майбутньому не раз ставав йому в пригоді.

Відчувалося, що для Романа Миколайовича історія архітектури – це не просто навчальне навантаження; це справа всього життя, його рідна стихія, про яку міг розповідати безконечно і дуже цікаво. Він сам певною мірою був для нас живим втіленням історії – його спосіб спілкування зі студентами і колегами, його глибока ерудиція і неперевершений гумор, його спогади, бувальщини, оригінальні вислови робили враження, запам'ятовувалися, формували образ педагога “старих часів”, що вирізнявся на тлі більш “сучасного” викладацького колективу. Так особа доцента Липки органічно поєднувалася з предметом “Історія архітектури” в єдине ціле.

З відходом Романа Миколайовича обірвалася струна, що реально зв'язувала нас з минулим, котрого ми вже не застали. Залишилися нам тільки науковий і творчий доробок Учителя і наші спогади, які маємо берегти, щоб справа, якій він присвятив своє життя в професії, мала майбутнє.

2019 р.

Богдан Посацький,
професор:

Давні зустрічі – душевні спогади

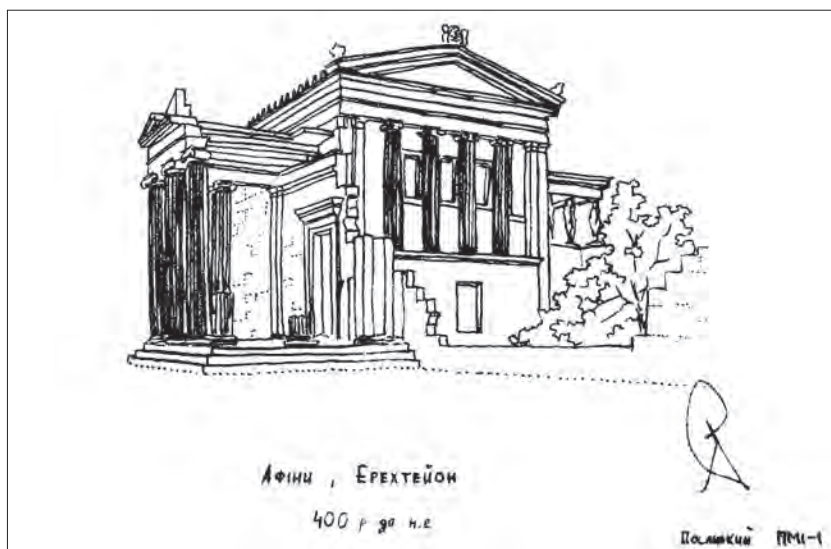
Перша зустріч з Романом Липкою відбулася на вступному екзамені з рисунку у липні 1959 р. Середнього росту, чорнявий, з характерними вусами, елегантний, він мовчки ходив між мольбертами абітурієнтів і перед закінченням екзамену, звертаючись до всіх, тихо сказав: “Все буде добре”. Наступна зустріч – у вересні того самого року на лекції з історії архітектури в аудиторії 304 головного корпусу. Вдень студенти тогочасної кафедри архітектурного проектування Інженерно-будівельного факультету (майбутні архітектори – офіційно: проектанти меблів та інтер’єру) впродовж 1959/1960 і 1960/1961 н. р. працювали у столярних цехах і на меблевих фабриках, а вчилися ввечері: від 19 до 22 год. Навчання було традиційним: лектор розповідав про історичні епохи, архітектурні стилі, видатні будівлі і крейдою на дошці ескізно рисував ту чи іншу будівлю чи споруду. Роман Липка говорив не дуже голосно, але володів крейдою майстерно, а ми намагалися і собі в конспектах щось записати і нарисувати. Тоді майбутніх проектантів меблів та інтер’єру була лише одна група, в аудиторії панувала тиша, час лекції спливав непомітно. Розуміючи наші складні умови навчання, Роман Липка намагався нас підбадьорити, зацікавити архітектурою.

З курсу історії архітектури домашнім завданням було перерисовувати тушшю на папері чи кальці книжкові зображення невеликих пам’яток архітектури; рисунки приймалися на екзамені. Роман Липка вважав, що так студенти звикали виконувати лінійні рисунки ескізного характеру, що необхідно в професії архітектора. Декілька цих рисунків з автографом Р. Липки збереглося в моєму архіві.

Зрозуміло, що Роман Липка мав дотримуватися програми курсу історії архітектури (надісланого з московського міністерства освіти), але на другому і третьому курсах багато розповідав про історію архітектури Львова. На нашому третьому курсі (1961/1962 н. р.) Львівський політехнічний інститут повернувся до звичного режиму стаціонарного навчання, відновилася також назва спеціальності “архітектура”.

◀ Мікени. Львині ворота,
рисунок Б. Посацького,
підпис Р. Липки, 1960 р.

Афіни. Ерехтейон,
рисунок Б. Посацького,
підпис Р. Липки, 1960 р.

Роман Липка на лекції-екскурсії. 1962 р. Фото Б. Посацького

З'явилася можливість проводити лекції-екскурсії для студентів по Львову, що Роман Липка робив із величезним задоволенням, демонструючи невичерпні знання історії та архітектури нашого міста. Тут слід додати, що на початку 1960-х рр. практично єдиним джерелом інформації про історію архітектури була дуже мало видань. З архітектури Львова існувало дві-три брошури низької поліграфічної якості, з "розмазаними" чорно-білими фотографіями. На цьому тлі лекції-екскурсії Романа Липки поставали свіжим джерелом живої інформації, сьогодні сказали би – в "інтерактивній формі".

Працюючи на кафедрі, Роман Липка займався проблемами інсоляції, зокрема у гірських районах, заміряючи умови інсоляції сільської забудови. Неочікуваною стала зустріч з ним влітку 1962 р. у Берлебаші поблизу Рахова на Закарпатті. Літо видалося дуже спекотним. І от, ідучи з батьком дорогою над гірським потоком, раптом бачу Романа Липку з його помічником, моїм одногрупником Анатолієм Міщенком, які саме вибирали місце для купання. Це вони

після замірів інсоляції вирішили охолодитися, і тут ми їм склали веселу компанію у стрімких, але тоді теплих водах потоку під величезними лопухами.

Після 1971 р. у складі відновленого архітектурного факультету мені як викладачеві кафедри містобудування випало стати колегою Романа Липки. Працюючи на різних кафедрах, ми спілкувалися переважно в коридорі біля вікна. Говорили ми частіше про архітектуру Львова, про книжки і статті, адже Липці вдалося (саме так, долаючи бюрократію) видати популярні і водночас науково достовірні книжки Ансамбль вулиці Вірменської / Р. М. Липка. – Львів: Каменярь, 1983; Зустріч зі Львовом / В. С. Вуйчик, Р. М. Липка. – Львів: Каменярь, 1987. Ці видання донині актуальні; з автографами автора зберігаю їх у власній бібліотеці.

Минули десятиліття, і у сучасному швидкоплинному житті згадую Романа Липку як представника когорти львівських українських інтелігентів, педагога широких знань і зацікавлень та людину доброї душі.

2019 р.

Василь Кузьмич, старший викладач

Миттєвості долі

(Спогади про Р. М. Липку)

Серед численних автобіографічних розповідей Романа Миколайовича мені яскраво закарбувався у пам'ять його спогад про своє перебування в лавах радянської армії в роки війни. На передовій якось випав короткочасний перепочинок, солдати стали грати в карти. В певний момент, спостерігаючи за грою, Роман Миколайович зауважив, що один боєць “махлює”, витягуючи карти з рукава шинелі. Коли Липка зігнувся, щоб викрити шахрая, він змінив положення свого тіла: нахилився, щоб дістати решту карт з рукава, і в цей момент куля німецького снайпера влучила у місце, де щойно була голова Романа Миколайовича. У бійців перехопило подих, а Липка залишився живий. Доля чи вища опіка, за якої продовжилося життя

*Миттєвості долі, графіка архітектора В. І. Кузьмича, 2019 р.,
папір, олівець, 30х40 см*

*Меморіальна дошка: Архітектор-педагог
Роман Миколайович Липка, дарунок кафедрі архітектора В. І. Кузьмича,
2004 р., граніт, гальванопластика, 50х125 см*

Романа Миколайовича, надали йому можливість плідного творчого життя. Миттєвість долі подарувала нам, його учням, можливість спілкуватись з ним та слухати його лекції з важливої базової дисципліни – історії мистецтв.

Архітектор-педагог, який виховав величезну кількість студентів, передавав нам вміння та талант. Людина високої культури, інтелігентності, такту та толерантності, тонкого гумору та високого інтелекту, він вчив нас основам мистецтва архітектури. Маючи тонке відчуття краси, був закоханий у сецесію. Це була його улюблена тема, в якій він жив. Читаючи лекції з історії архітектури, Липка демонстрував тонке розуміння гармонії та винятковий смак. Нумізмат, геральдист, колекціонер, букініст – ось неповний перелік його захоплень, що додавали багатогранності та вишуканості його натурі. Доля його пов'язала з Львівською політехнікою, якій він присвятив усе своє життя. Будучи доцентом – завідувачем кафедри, Липка сформував та згуртував прекрасний колектив викладачів, талановитих фахівців, які сумлінно працювали під його началом. Для студентів він був беззаперечним авторитетом, а легенди про нього і донині ходять між його учнями.

Ще мені хотілось би згадати його гордість – І навчальний корпус, у створенні якого брав безпосередню участь Р. Липка. Архітектурно-планувальна складність полягала в обмежених можливостях генплану та архітектурно-функціонального вирішення. З одного боку, це мали бути аудиторії учбового корпусу із жорсткими вимогами до них, з іншого – накладалась функція громадська, яка передбачала нові під-

“Розповідь”. Останній прижиттєвий портрет
Р. М. Липки, який виконав архітектор
В. І. Кузьмич у м. Новояворівську
влітку 1989 р. Тонований папір,
пастель, 80×60 см.

ходи до архітектурного вирішення навчальних закладів. Наприклад, актовий зал та їдальню необхідно було не просто пристосувати, а створити за чинними ДБН. Гардероб мав обслуговувати не лише студентів та викладачів, а й гостей у випадку завантаження актової зали. На різних зібраннях та урочистостях актовий зал святково, по-новому “завував”, отримавши рис монументальності. Грамотно вирішивши функцію завантаження та евакуації, архітектор домігся відчуття легкості інтер’єрного простору. Дворівневе вирішення допоміжних приміщень сцени та клубу органічно вписалось у загальну концепцію корпусу. Уніфіковані також були й

допоміжні приміщення їдальні. Всі ці різнофункціональні різнорівневі об’єми в умовах обмеженого простору та генплану свідчили про неабиякий талант архітектора. Це було щось нове, що дало змогу вдало вирішити об’ємно-планувальну частину будівлі. Мобільність входів та сходових кліток скляного вестибюлю та гардеробу набула професійного вирішення в умовах вищого навчального закладу. Успішно вирішено завдання поєднання двох крил аудиторних блоків. Велика репрезентативна площа перед входом стала акцентом кварталу біля корпусу. Що більше проходить часу, то глибше оцінюєш масштаб особистості Р. М. Липки. Безперечною заслугою талантового архітектора стало те, як достойно в обмежених умовах генплану вирішив він своє завдання.

Я вдячний Богу та долі, що мав щастя зустрітись з такою прекрасною людиною, як Роман Липка.

2019 р.

**Юлія Богданова,
старший викладач**

Лекції з історії архітектури, які читав нам Роман Миколайович Липка, починаючи з першого курсу, були своєрідною презентацією фаху архітектора для новоприйнятих до політехніки адептів. Тому надзвичайно важливо було подати предмет з такою любов'ю, щоб студенти після закінчення навчання залишилися захопленими архітектурою і обраним фахом. Великий досвід роботи у стінах Львівської політехніки дав змогу Р. Липці не лише набути досконалої методики викладання свого предмета, а й подавати його з врахуванням особливостей психології молодого покоління – “не сухо”. Кожен історичний період він викладав від загальної теорії становлення стилів, змін у суспільстві, у технологіях до певної кількості найбільш хрестоматійних архітектурних об'єктів, що підкріплювали ці теорії. Для цікавості практично в кінці кожної теми лектор розповідав якусь майже казкову бувальщину про досліджувані будівлі. Тому теорія архітектури та її оповідач назавжди для мене залишаться чудовою історією, що може ще мати безліч найрізноманітніших закінчень. Сам лектор, незважаючи на доволі тихий тембр голосу, був надзвичайно шанованим усіма студентами, адже від самого початку вони розуміли, що знає він набагато більше, ніж розповідає. Тому на лекціях завжди панувала повна тиша. На перервах ми розпитували його про різні львівські пам'ятки, про які тоді неможливо було знайти інформації. Згодом мені стало відомо, що він сам є автором кількох видань про архітектуру Львова, зокрема про ансамбль вулиці Вірменської.

Відтоді, коли я сама стала дослідницею архітектури, мені довелося розглядати проблеми, ключі до вирішення яких можна було би отримати у свого вчителя – Романа Липки – очевидця подій та глибокого знавця архітектури Львова. З відходом його ми всі втратили не тільки чудову людину, а й ще один місток в історію.

Ореста Ремешило-Рибчинська,
доцент

Окремі сторінки...“розкритої книги” історика архітектури

Обидві сторони вулиці – це немов розкрита книга,
З якої невблаганний час вирвав окремі сторінки,
затер літери чи навіть цілі речення,
вставивши на їх місце нові,
іноді зовсім випадкові...

Але уважний спостерігач
ще й сьогодні багато вичитає
в архітектурному “підтексті” вулиці

Роман Липка

Ансамбль вулиці Вірменської
(Львів: Каменярь, 1983)

У цих словах видатного представника Львівської архітектурної школи ХХ століття – світлої пам’яті п. Романа Липки – “уважний спостерігач”, чуйний слухач відчує глибину душі і високе професійне уміння історика і педагога говорити поетично про мистецтво.

У цих словах щирий побратим, добрий колега – побачить віддзеркалення і власної долі людини, якій випало на нелегкому життєвому шляху формулювати власні “підтексти”, залишаючись чистою і глибоко порядною особистістю.

Роман Миколайович на своїх лекціях відкрив для мене “книгу” історії архітектури. З першої ж сторінки вчив, як “читати” її за допомогою власних рисунків, записів учнів. Він викладав матеріал повільно, розважливо, захоплююче, разом з тим спокійно, що давало можливість слухачеві вдуматись, зрозуміти і добре засвоїти матеріал. Через багато років, уже як колезі по кафедрі, передавав мені свої професійні уміння як справжній наставник – терпляче, суворо і вимогливо.

Завдяки досконалому володінню історико-теоретичним матеріалом, знанню творчих біографій багатьох архітекторів п. Роман Липка як архітектор-практик створив низку проєктів, зокрема за короткого

перебування в м. Луцьку, працюючи у Волинському облпроекті. Частина з них була реалізована, а споруда 1-го навчального корпусу Львівської політехніки є одним із найдосконаліших об'єктів (відзначена Премією Ради Міністрів СРСР).

Нові сторінки з книги історії архітектури п. Романа Липки я перегортала неодноразово, відвідуючи на початку 80-х років його лекції, в яких він популяризував світові шедеври архітектури.

Багато сторінок у відкритій книзі Романа Липки займають описи архітектурно-мистецької спадщини Галичини та Львова. У своїх виступах, доповідях, публікаціях Він передавав людям свої знання, доброзичливо ділився своїми думками, враженнями.

Роман Миколайович мав багато друзів та знайомих серед львівської мистецької та наукової еліти. Саме Йому завдячую своє знайомство з Вп.п. Володимиром Вуйциком. Спільними знайомими були і світлої пам'яті доктор Ольга Юркевич та світлої пам'яті п. Наталія Якимчук з дому Горбачевських.

Якось завдяки випадковій приватній розмові вдалось поєднати коротким листом дві долі: п. Олени Карпинець-Єнкало і п. Романа Липки.

Вони були однокласниками лише один рік – від 1940 р. до 1941 р., а роки воєнного лихоліття роз'єднали їх назавжди. Рядки з листа п. Олени: "...Спішу подякувати Вам за таку величезну несподіванку: після пів століття ще хтось запам'ятав мене. Молодь живе, а старість згадує. Згадую і я ті часи у Львові, де здавалося, що будучина буде вистелена рожами. Склалось інакше. ... Дякую Вам за образки, які приносять мені радість. Якщо б Ви могли передати листа панові Романові Липці – буду вдячна..."

Не встиг Він описати і виразити на сторінках своєї життєвої книги своє уміння філософськи мислити, розглядаючи теоретичні проблеми архітектури. Він дуже цікавився питаннями походження стильових рис та їх складових. Доцент Роман Миколайович Липка належав до тих викладачів, які в кінці 80-х років прихильно ставилися до моїх наукових уподобань і напрацювань із психології та філософії архітектури. Наголошував на тому, що аналізувати архітектуру треба вдумливо, черпаючи з неї натхнення. Якось приніс мені невеликий згорток, а там – книга Ірини Войнар *Perspektywy wychowawcze Sztuki*, видана у Варшаві в 1966 році. Сказав коротко: "Це для Вас... Подивіться, почитайте".

Не одну сторінку можна заповнити переліком його занять і справ, виконаних цим натхненим діячем у період творчого розквіту в 70-ті роки. Ось тільки перелік деяких його обов'язків, взятих з “Автобіографії”: ...“заступник декана факультету, голова товариського суду... З 1969 р. на протязі 5 останніх скликань обирався депутатом Львівської міської Ради народних депутатів. З 1969 по 1974 р. був членом виконкому Львівської міської Ради. З 1964 р. на протязі останніх 3-х скликань був заступником голови постійної депутатської комісії по охороні природи. ... З 1971 р. протягом 3-х скликань обирався Головою правління Львівської організації Спілки Архітекторів України. На VI з'їзді архітекторів України був обраний членом республіканського правління Спілки архітекторів України. ... Приймав постійну участь в вирішенні питань сучасної забудови Львова і області. Питань охорони і реставрації пам'ятників архітектури та питань розвитку монументально-декоративного мистецтва, як член обласної містобудівельної Ради, Обласної художньої Ради, член Експертної Комісії Міністерства культури УРСР, член Ученої Ради львівського історико-архітектурного заповідника. Член Міської Координаційної Ради при Міській компартії України. Як голова правління Львівської організації Спілки архітекторів України був наставником Клубу творчої молоді м. Львова.”

Чи не прийшов той слушний час вписати новий розділ у розкриті книгу історика архітектури п. Романа Липки про Його теоретичний, творчий, педагогічний доробки...?

Як наставник молоді, Роман Миколайович радив мені посміхатись життю ...Ще сьогодні відчуваю у своїх руках Його тремтячу ліву руку, виснажену нелегкою долею, бачу таємничу лагідну посмішку Учителя-Колеги. На запитання “Як самопочуття?” часом відповідав: “Сьогодні краще, бо лишив свого колегу (Паркінсона) вдома”...

2019 р.

Література про Романа Липку

1. Бойченко І. В авангарді : [про Р. Липку] / І. Бойченко // Рад. студент. – 1949 – 30 черв. (№ 25 (114)). – С. 2.
2. Автобіографія Липки Р. М., написана їм власноручно 27.05.1952 (переклад з російської мови Клименюк Т.).
3. Характеристика на старшого викладача кафедри “Архітек-турне проектування” Львівського політехнічного інституту підписана 24.07.1964 р. деканом інженерно-будівельного факультету доц., к.т.н. Беділом А. Т., секретарем партбюро ІБФ к.т.н. Беринським Й. Ц. (переклад з російської мови Клименюк Т.).
4. Дубій П. Це відбулося 8 січня : [про відкриття 1-го учебного корпусу, автором проекту якого був Р. Липка] / П. Дубій // Рад. студент. – 1966. – 19 січ.
5. Аттестат доцента МДЦ № 043663 Липки Р. М., Москва, 19 липня 1968 р.
6. Звіт про учбову, учбово-методичну, науково-дослідну і громадську роботу доцента кафедри “Архітектурне проектування” Липки Романа Миколайовича, за період з 14.05.1964 по 10.04.1970 р. написаний їм власноручно 09.04.1970 р. (переклад з російської мови Клименюк Т.)
7. Липка Роман Миколайович // Словник художників України / АН УРСР ; редкол.: М. П. Бажан [та ін.]. – Київ : УРЕ, 1973. – С. 132.
8. Особовий листок по обліку кадрів Липки Р. М., 1980 р.
9. Памятники истории и культуры Украинской ССР : кат.-справ. / Ин-т АН УССР, Мин-во культуры УССР ; редкол.: П. Т. Тронько [и др.]. – Киев : Наук. думка, 1987. – Из змісту: про Липку Р. М. С. 315.
10. Характеристика на завідувача кафедри “Рисунок і живопис” Львівського ордена Леніна політехнічного інституту ім. Ленінського комсомолу, доцента Липку Романа Миколайовича від 21 травня 1987 р., підписана А. М. Рудницьким, В. Г. Болячевець, О. П. Ільяшенко (переклад з російської мови Клименюк Т.).
11. Буцко М. І. Державний університет “Львівська політехніка” 1844–1994 / М. І. Буцко, В. Г. Кипаренко. – Львів : Вид-во Держ. ун-ту “Львів. політехніка”, 1994. – Из змісту: про Липку Р. М. С. 30, 42, 92, 93.

12. Липка Роман Миколайович : [біогр. довідка] // Львівщина-96 : регіон. річник. – Тернопіль : Збруч ; Львів : Укр. шлях, 1996. – Кн. 1. – С. 454.
13. Пам'яті колег : [некролог Р. М. Липки] // Архітектур. вісн. – 1999. – № 2 (8). – С. 21.
14. Служитель архітектурної освіти : [про Р. Липку] // Аудиторія. – 1999. – 25 черв. – 8 лип. (число 19–20). – С. 8.
15. Roman Lypka : [biograficzne dane] // Europa nie prowincjonalna / pod red. K. Jasiewicza. – Warszawa ; Londyn, 1999. – S. 1320–1321.
16. Палько Н. Світлий день пам'яті Романа Липки : [наук. конф., присвяч. пам'яті доц. Р. Липки] / Н. Палько // Аудиторія. – 2001. – 7–13 верес. (число 24). – С. 9.
17. Роман Миколайович Липка : [біобібліографія] / Держ. ун-т “Львів. політехніка”, Наук.-техн. б-ка ; [уклад.: Т. М. Клименюк, І. О. Білоус]. – Львів : Вид-во Нац. ун-ту “Львів. політехніка”, 2001. – 24 с. – (Біобібліографія вчених Львівської політехніки ; вип. 23).
18. Проскуряков В. Творчий внесок викладачів львівської архітектурної школи у формування архітектури Львова 60–80 рр. ХХ ст. // Досвід та перспективи розвитку міст України : зб. наук. пр. / Держ. п-во Укр. держ. н.-д. ін-т проектування міст “Діпромісто”. – 2006. – № 1. – С. 102–104.
19. Криса Л. Личаківський некрополь : путівник / Л. Криса, Р. Фіголь. – Львів : [б. в.], 2006. – Із змісту: про Липку Р. М. С. 289.
20. Липка Роман Миколайович (1921–1999) // Національний університет “Львівська політехніка” : [іст. вид.] / [редкол.: Ю. Я. Бобало (голова), А. Г. Загородній (заст. голови), В. А. Павлиш, З. Г. Піх, Я. О. Величко, Р. Д. Зінкевич, А. І. Кос, М. А. Серб]. – Київ : Логос Україна, 2009. – С. 360.
21. Національний університет “Львівська політехніка”. Інститут архітектури / Нац. ун-т “Львів. політехніка” ; [уклад.: Б. С. Черкес, В. І. Проскуряков, Г. П. Петришин, С. І. Топилко, О. Ю. Лисенко, В. О. Штець]. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2012. – Із змісту: про Липку Р. М. – С. 48.
22. Черкес Б. С. Життєвий і творчий шлях Романа Миколайовича Липки / Б. С. Черкес, Т. М. Клименюк // Вісн. Нац. ун-ту “Львів. політехніка. – 2012. – “№ 728 : Архітектура. – С. 265–273. – Бібліогр.: 21 назва.

23. Липка Роман Миколайович (1921–1999), доцент кафедри історії та художніх основ архітектури // Львівська політехніка в публікаціях (1844–2013) : бібліогр. покажч. / М-во освіти і науки України, Нац. ун-т “Львів. політехніка”, Наук.-техн. б-ка ; [уклад.: І. О. Белоус, Г. К. Белявська, М. В. Загачевська, Н. В. Козел] ; за ред. І. Белоус, О. Шишки. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2014. – С. 601–602.

24. Клименюк Т. Роман Липка – архітектор, педагог / Т. Клименюк // Дизайн та основи архітектури : матеріали і тези всеукр. наук. конф. до 145-річчя каф. дизайну та основ архітектури Ін-ту архітектури Нац. ун-ту “Львів. політехніка”, 28 груд. 2017 р. / М-во освіти і науки України, Нац. ун-т “Львів. політехніка” ; [відп. ред. С. Лінда]. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2017. – С. 36–41. – Бібліогр.: 8 назв.

Інтернет-джерела:

25. Липка Роман Миколайович [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/> (дата звернення: 04.02.2019). – Назва з екрана.

26. Липка Роман Миколайович [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : beta-версія. – Електрон. дані. – Київ, 2014–. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=54728 (дата звернення: 04.02.2019). – Назва з екрана.

27. Львівським політехнікам, полеглим у роки Другої світової війни : пам’ятник, відкритий у 1976 р., скульптори: Б. Попович, І. Хміляр, архітектор Р. Липка [Електронний ресурс] // Пам’ятники Львова : матеріал з Вікіпедії. – Електрон. дан. – Режим доступу: [http://www.wikiwand.com/uk/Пам’ятники_Львова](http://www.wikiwand.com/uk/Пам'ятники_Львова). (дата звернення: 14.02.2019). – Назва з екрана.

28. Посацький Б. С. Ми пам’ятаємо. Львівські архітектори Ян Багенський, Андрій Рудницький, Роман Липка (1959–1965) [Електронний ресурс] / Б. С. Посацький. – Електрон. дані. – Львів, 2009. – Режим доступу: <https://opac.lviv.ua/bib/351735>. (дата звернення: 04.02.2019). – Назва з екрана.

29. Посацький Б. „Як це було... (Спогади викладачів Інституту архітектури до 50-річчя з часу закінчення Львівської політехніки)”. Частина 1 [Електронний ресурс] / Б. Посацький, А. Міщенко,

А. Жирнов // Західноукраїнський архітектурний портал / Львів. облас. орг. НСАУ. – Електрон. дані. – Львів, 2013– . – Режим доступу: <http://zuap.org/exclusive/yak-ce-bulo-spogady-vykladachiv-institutu-arhitektury-do-50-richchya-z-chasu-zakinchennya> (дата звернення: 13.02.2019). – Назва з екрана.

30. Шуляр А. Вул. Карпінського, 2/4 – навчально-лабораторний корпус № 1 Національного університету “Львівська політехніка” : [архітектори проекту – Р. Липка, А. Рудницький та М. Микула] [Електронний ресурс] / А. Шуляр // Інтерактивний Львів : онлайн-проект. – Електрон. дані. – Львів, 2004– . – Режим доступу: <https://lia.lvivcenter.org/uk/objects/karpinskoho-2-4/> (дата звернення: 14.02.2019). – Назва з екрана.

Довідкове видання

**РОМАН МИКОЛАЙОВИЧ
ЛИПКА**

Біобібліографічний покажчик

Редактор *Ольга Дорошенко*
Комп'ютерне верстання
та технічне редагування *Лілії Саламін*
Опрацювання ілюстрацій *Уляна Келеман*
Художник-дизайнер *Анна Христонько*

Здано у видавництво 27.02.2019. Підписано до друку 18.04.2019.
Формат 60×84¹/₁₆. Папір офсетний. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 4,2. Обл.-вид. арк. 2,3.
Наклад 50 прим. Зам. 190296.

Видавець і виготівник: Видавництво Львівської політехніки.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4459 від 27.12.2012 р.

вул. Ф. Колесси, 4, Львів, 79013
тел. + 380 32 2582146, факс +380 32 2582136
vlp.com.ua, ел. пошта: vmr@vlp.com.ua

- Роман Миколайович Липка** : біобібліогр. покажч. / Р 35 [упоряд. кат. Т. Клименюк ; за участі: Б. Черкес, В. Проскуряков, Б. Посацький, І. Дида, Я. Ракочий, В. Кузьмич, О. Ремешило-Рибчинська, Ю. Богданова; бібліогр. укладання та редагування О. Ніколюк]. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2019. – 48 с.

ISBN 978-966-941-323-9

Біобібліографічний покажчик “Роман Миколайович Липка” продовжує серію видань, які розкривають науковий доробок вчених Львівської політехніки.

У меморіальному виданні відображено основні етапи життя, наукової, педагогічної, творчої діяльності доцента, завідувача кафедри Романа Липки.

У дослідженні оцінено творчий шлях майстра, окреслено особливості професійної підготовки спеціалістів львівської архітектурної школи, яка зберегла свої традиції і вплинула на розвиток своєрідної архітектури західноукраїнського регіону.

Для наукових працівників, студентів, істориків науки, шанувальників архітектури та мистецтва.

УДК: 72.477/8